

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 3/2024

Veneet vesille!

sivut 4–5

FINLANDIA-PALKITTU
SIRPA KÄHKÖNEN

sivut 8–9

HAUTAUSMAAT OVAT
TÄYNNÄ TARINOITA

sivut 6–7

sivu 3

Viivi Kauppinen
muutti elämänsä

sivu 10

Yhteisöllisyyttä
Nuijamaalla

sivut 12–13

Pyhäkoulusta
eväitä elämään

sivu 16

Norppien suojelija
Ismo Marttinen

”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Matt. 28:16–20

Seurakunta-tervehdys⁺

25.5.2024, TOUKOKUU
57. vuosikerta

JULKAISIJA

Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA

Pääkirjoitustoimittaja Hannu Haikonen, vastaava toimittaja Eija Fabritius

TOIMITUSSIHTEERI

Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO

Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Laura Hienonen,
Marja Taliikka, Matti Matikainen ja
Hannu Haikonen

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 7.9.
Lehteen tulevat aineistot voi toimittaa osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi
2.8. mennessä.

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA

Jukka Kosonen

PAINO

Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNIT: KAAKON VIESTINTÄ OY / MEDIAKYNNIT ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Katja Broms puh. 040 6694 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Riku Kontio puh. 040 6755 649
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Maarit Vento puh. 040 5540 036
Myynti johtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Luonto, Jumalan lahja meille

Kesän alkaessa ja luonnon puhjetessa kesäloistoon on hyvä miettiä omaa luontosuhdetta. Kun olin nuori, olin aktiivinen partiolainen. Kuukaudessa oli useampi viikonloppu, jolloin vartioimme suuntasii Päihänniemeen, harvemmin jäimme viikonlopuksi kotiin television ääreen. Retkelle mentiin pyörällä, veneellä, hiihtäen jäätä pitkin, välillä linja-autolla Vehkatalipaleeseen ja sieltä kävellen tai hiihtäen Päihänniemeen. Luontoyhteys oli elämän arjessa mukana ilman sen suurempaa numeroa. Luontoa ja sen ihmeitä ihmeteltiin ympäri-vuotisesti.

Tuolloin 70-luvulla kannettiin huolta erityisesti Saimaan norppakannasta ja Saimaan kunnosta. Ympäristöhuolet olivat paikallisia. Siitä ajasta norppakan-

ta on kohentunut ja Saimaan vesistön kunto on parantunut aktiivisen luonnon hyväksi tehdyn toiminnan ansiosta. Kiitos aktiivisille toimijoille.

Nykynuoret kokevat ympäristöahdistusta aivan toisella tavoin kuin omassa nuoruudessaan koettiin. Maailma on muuttunut globaaliksi. Paikallisista ympäristöhuolista olemme siirtyneet koko maapalloa koskevaan ympäristöhuoleen. Ilmaston lämpeneminen, luonnon monimuotoisuuden väheneminen ja muiden ympäristöongelmien vaikutukset koskevat kaikkia – koko maapalloa.

Nuorten ympäristöahdistuksen ymmärtämiseksi kasvattajia koulutetaan, kuinka kohdata ahdistunut nuori. Pohditaan myös, kuinka maapallon tilanteesta huolestuneiden nuorten ahdis-

HANNU HAIKONEN
Pääkirjoitustoimittaja

”Meidät on luotu viljelemään ja varjelemaan.”

MUUTAMA KYSYMYS LUOTTAMUSHENKILÖLLE

Sanni Vainikka

Lappeen seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto

Ketä minun on kunnia haastatella?

Olen maitotilaa pyörittävä kahden kouluikäisen lapsen äiti. Aikaisemmin työskentelin eri puolella Suomea kirkon nuorisotyönohjaajana tehden pääasiassa varhaisnuorisotyötä. Vuodesta 2011 lähtien olemme mieheni kanssa pyörittäneet tätä tilaa ja siinä ajassa olemme ehtineet rakennuttaa robottipihaton, tuplata eläinmäärän sekä peltopinta-alan.

Tilalla on suhteellisen työllistävä vaikutus, mutta siitä huolimatta yritän löytää aikaa myös muulle tekemiselle, kuten liikunnalle sekä pihassa oleville islanninhevosille. Issikoiden töltissä on nimittäin jotain sanoinkuvaamatonta taikaa!

Mitä sinulle kuuluu?

Kiitos kysymästä, tälleinkin keväisin

uuden kasvukauden alkaessa mieli on toivoa täynnä; ehkä tänä vuonna kaikki onnistuu..

Olet varhaiskasvatuksen johtokunnan puheenjohtaja, miten olet kokenut tuon työosan omaksesi?

Pesti tuli vähän yllättäen, mutta olen ollut kiitollinen päästessäni mukaan tähän johtokuntaan. Seurakuntien varhaiskasvatus on yksi seurakunnan tärkeimmistä työmuodoista ja se toimii samalla vähän kuin ”sisäänheittotuotteenä” kirkon toimintaan. Toivottavasti

ti voim omalta osaltani olla tukemassa tätä työmuotoa.

Mihin asioihin haluat vaikuttaa ja painostaa seurakuntayhtymässä/omassa seurakunnassasi?

Tiedottaminen. Seurakunnat järjestävät paljon hyvää toimintaa ympäri pitäjää, mutta kuinka moni oikeastaan edes tietää mitä kaikkea täällä tapahtuu?

Mitä mietteitä sinulla on kansankirkomme toiminnasta nykypäivänä?

Kirkko tekee paljon hyvää ja tärkeää työtä mutta se tuppaa jäämään vähän piiloon. Meidän pitäisi rohkeammin olla se mikä me olemme, ja pitää esillä myös sitä miksi kirkko on olemassa. Tässä muuttuvassa ja epävakassa maailmassa tarvitaan jotain, mikä pysyy ja kestäää.

Terveisiä seurakuntalaisille?

Lasten virsikirjassa lauletaan: ”Vielä tilaa on, tartu käteen tääl on sulle paikka, vielä tilaa on!” Tule rohkeasti mukaan juuri sellaisena kuin olet, jokaiselle löytyy aivan varmasti oma paikka!

Haastattelijana toimi
MATTI MATIKAINEN

UUSI KASVO

Tiedätkö, missä lapsesi on?

Vanhempien välinpitämättömyys näkyy lasten oireiluna, sanoo erityisnuorisotyönohjaaja Viivi Kauppinen.

Imatralaissyntyinen Viivi Kauppinen, 34, on työskennellyt huhtikuun alusta alkaen Lappeenrannan seurakuntayhtymän erityisnuorisotyönohjaajana. Hän aloitti peruskoulun jälkeen Imatran ammattikoulussa laborantin opinnot, jotka keskeytyivät tämän muuttaessa poikaystävänsä perässä Kotkaan. 20-vuotiaana hän sai lapsen ja palasi perheeseen Imatralle.

Kauppinen teki yhteensä seitsemän vuotta töitä kaupan alalla ja opiskeli samalla Imatran ammattikoulussa myyjän ammattitutkinnon. 26-vuotiaana hän opiskeli ravintovalmentajaksi ja personal traineriksi. Samalla hän pudotti painoa 20 kiloa.

– Yritin elämämuutosta vuosia siinä onnistumatta. Hain koulutukseen alun perin itseni takia ja päädyin valmentamaan muita.

Kilot kuriin

Opintojen jälkeen Kauppinen ryhtyi ravintovalmentajaksi kevytyrittäjänä. Korona-ajan myötä hän siirtyi etävalmennukseen, joka mahdollisti asiakkaiden ottamisen sijainnista riippumatta. Näiden elämäntavat laitetaan uusille urille yleensä noin parissa kuukaudessa.

– Kun olen tehnyt sen itsekin, ymmärrän ja tiedän, mitä se elämäntapamuutos on. En jaä mitään nopeita dieettijuttuja.

Kauppinen ei halua tuijottaa liikaa kalorimääriä tai juoksumatkoja vaa’alla.

– Tärkeä pointti on, että muistaa ja uskaltaa syödä. Keho tarvitsee sitä polttoainetta. Toinen juttu on, että karkkeja saa syödä. Sanon, että kaikkea voi syödä, kun annoskoko on oikea.

Hän huomasi, että itsensä elättäminen kokopäiväisenä yrittäjänä oli haastavaa ja opiskeli ter-

veydenhoitajaksi Lappeenrannan LAB-ammattikorkeakoulussa.

Kun hän sai töitä lastenkodista, ravintovalmentajan työt jäivät taka-alalle, joskin ne jatkuvat yhä päivätyön ohella.

”Seurakunnan arvot ovat lähellä itseäni.”

VIIVI KAUPPINEN

– Nyt tulee muutamia asiakkaita kuukaudessa, se riittää tässä vaiheessa.

Lastenkodista seurakuntaan

Isostoinnissa rippikoulun jälkeen mukana ollut Kauppinen oli jo yläasteaikana pohtinut haluvansa tehdä työtä nuorten parissa. Ajatus vahvistui terveydenhoitajaopintojen aikana. Hän työskenteli yhden kesän ohjaajana Myllymäen lastenkodissa ja teki siellä opintojen aikana sijaisuuskia. Nuoret olivat pääsääntöisesti 12–17-vuotiaita.

– He olivat tulleet eri lähtökohdista sinne lastenkotiin, jokaisella on oma tarinansa.

Kun työvuorot vähenivät parin vuoden työskentelyn jälkeen, hän meni ammattikouluun terveydenhoitajan sijaiseksi. Tämän jälkeen hän palasi osa-aikaisena lastenkotiin, kunnes sai töitä yksityispuolelta Lehtosaran lastenkodista.

– Koulujen kanssa yhteistyö tapahtuu päiväsaikaan ja isoskoulutukset pidetään koulun jälkeen iltapäivällä. Rippileireillä menee viikko putkeen. Jos jalkautetaan, voidaan olla yöhön asti. Vappunakin oltiin viidestä yhteen yöllä nuorten kanssa tarjoamassa näille tukea ja vettä.

Urheiluhulluksi itseään kuvaileva Viivi Kauppinen odottaa innolla kesäolympialaisia ja on kesäkuussa Kalevan kisojen katsomossa.

ennen kuin tämä työ tuli hakuun sanoin miehelleni, että olisi kiva mennä seurakuntaan töihin. Jotain johdatusta tässä oli.

Nuorten tukena

Seurakuntayhtymän erityisnuorisotyönohjaajana Kauppinen työ painottuu nuoriin, joilla on erityishaasteita elämässä. Samalla tuetaan näiden vanhempia. Pyrkimyksenä on, että kukaan nuori ei jäisi yksin.

– Esimerkiksi pienryhmärippikoulussa voi olla haasteellisessa elämäntilanteessa olevia nuoria tai sellaisia, jotka eivät pysty olemaan isommissa porukassa. Samassa tilanteessa olevat voivat tukea toisiaan ja saada ystäviä siitä kautta.

Työajattomuus oli Kauppinenle uutta.

– Koulujen kanssa yhteistyö tapahtuu päiväsaikaan ja isoskoulutukset pidetään koulun jälkeen iltapäivällä. Rippileireillä menee viikko putkeen. Jos jalkautetaan, voidaan olla yöhön asti. Vappunakin oltiin viidestä yhteen yöllä nuorten kanssa tarjoamassa näille tukea ja vettä.

Hän on huolissaan nuorten päihteiden käytöstä, johon hän ei työntekijänä saa puuttua.

– Toki ei voida jättää nuorta yksinään. Vappuna jouduttiin soittamaan, että sun poika on täällä huonossa kunnossa, tule hakemaan kotiin.

Rajat ovat rakkautta
Kauppinen toivoo, että vanhemmat olisivat enemmän kiinnostuneita lastensa ajankäytöstä ja siitä, missä kaveripiireissä nämä liikkuvat.

”Yläasteikäisten ei kuulu olla puolenyön aikoihin ulkona.”

VIIVI KAUPPINEN

– Nuori saattaa kapinoida ja käyttää päihteitä senkin takia, koska vanhempia ei kiinnosta yhtään, missä lapsi on. Ei ole koulutuntuloikoja, eikä kysellä kuumilumisia.

Hän muistuttaa, että rajat ovat rakkautta.

– Mielestäni yläasteikäisten ei kuulu olla puolenyön aikoihin ulkona. Vanhemmat voivat näyttää mallia, että tullaan kotiin ajoissa nukkumaan.

Kauppinen pitää tärkeänä sitä, että nuorilla on harrastuksia. Hänen 15-vuotias poikansa harrastaa kuntosalia ja liikumista.

– Hän tietää, että pitää syödä, levätä ja nukkua. Kehitystä ei tule, jos hilluu yömyöhään ulkona.

Vapaa-ajallaan Kauppinen muun muassa kuntoilee itsekin, katsoo leffoja ja sarjoja, ratkoo ristikoita ja neuuloo. Hän myös lukee monipuolisesti fiktiota ja tietokirjallisuutta.

– Tykkään esimerkiksi Sophie Kinsellasta ja Lucinda Rileysta, jonka Seitsemän sisarta-sarjaa luen parhaillaan.

Hän on huomannut, ettei monia nuoria kiinnosta lukeminen.

– Olisi hyvä kannustaa lasta lukemaan, se helpottaisi elämää.

ATSO SUOPANKI

Mika Kolehmäinen

SARJAKUVA

M. Kolehmäinen-24

ARJEN RIPPIKOULU

Viljele ja varjele

AIVAN RAAMATUN alkulehdillä tunnetaan kertomukset luomisesta ja syntiinlankeemuksesta. Raamatun alkulehdet kertovat meille omaa ikiaikaista kertomustaan maailman, luonnon, luomakunnan, ihmisten ja eläinten luomisesta ja siitä miten "Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä" (1. Moos. 2:15).

Kertomus jatkuu tutulla syntiinlankeemuksesta, jossa kavala käärme, itse Saatana, houkuttelee naisen tekoihin, joita Herra Jumala on käsenyt välttää. Yksi ohje ja sen rikkominen saa kertomuksessa dramaattisen päätöksen, kun ihmiset karkotetaan paratiisista ja heille annetaan ohjeet hankkia elanto maasta kovalla työllä, eikä Jumala anna armaa naisen raskauden vaivoihin.

Onkin totta, että tämän kertomuksen ydin on edelleen totta: maan viljeleminen ja luomakunnan varjeleminen onkin osoittautunut ihmiskunnallemme mahdolliseksi tehtäväksi.

Me saamme lukea lehdistä ja kuulla televisiosta, miten ihmisten toimesta tietyt eläinlajit häviävät, ero etelän köyhien ja pohjoisen rikkaiden välillä kasvava, erilaisissa merissä kelluu muovisia jätelauttoja ja kulutuksemme on ääriarjoilla.

Kulutustottumuksemme näyttävätyväkestämättöminä – kaksi esimerkkiä

Tyynenmeren ja Atlantin jätepyörteet ovat niin suuria, että meidän ihmisten on vaikea niitä käsittää. Tyynenmeren jätepyörrettä luonnehditaan maailman suurimmaksi kaatopaikaksi, sillä se sisältää 2,41 miljoonaa kiloa muovijätettä ja se jatkaa kasvamistaan hetki hetkeltä. Samanlainen pyörre on havaittu Atlantililla ja jopa Helsingin sanomat uutisoi maaliskuussa tänä vuonna, että Hangon edustalta ja Suomen ulkosaaristosta on tavattu merestä paljon sinne kuulumatonta eli muovijätettä. Ajan saatossa tämä muovijäte silppuuntuu pieneksi mikromuoviksi ja päätyy lopulta lautasellemme herkullisen kala-aterian muodossa.

Toinen asia, johon haluan erityisesti tarttua, on se, että joka vuosi vietämme ylikulutuksen päivää. Tänä vuonna ylikulutuksen päivä ajoittui viimeiseen päivään maaliskuuta. Se tarkoittaa, että päivä on laskennallisesti se päivä vuodesta, jona ihmisten ekologinen jalanjälki ylittää maapallon vuotuisen biokapasiteetin eli kyvyn tuottaa uusiutuvia luonnonvaroja ja käsitellä fossiilisten polttoaineiden käytön aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä.

Olemme siis jo maaliskuun loppuun mennessä kuluttaneet oman osuutemme vuosittaisesta biokapasiteetista.

Jokaisella on vastuunsa luonnon varjelemisesta

Voisin väittää, että Luomiskertomuksen kehoitus viljellä ja varjella tätä maata ei tarkoittanut, että me ihmiset kohtelemme luontoa nykyisellä tavoin. Siksi onkin tärkeää, että jokainen meistä ymmärtää sen, miten kauaskantoiset vaikutukset roskien heittämisellä maahan saattaa olla. Muovijätteet kulkeutuvat ennen pitkää järvien kautta meriin, metalliroskat aiheuttavat pahimmassa tapauksessa lehmille ääretöntä kärsimystä silpuuduttuaan heinä sekaan ja voin taata, että omalta tontiltani kaivamani lasi-, muovi- ja metallijäte ei ole maatonut maahan edes sadassa vuodessa.

Meidän ihmiset on luotu yksilöiksi, joiden pitäisi ymmärtää tekojemme seuraukset. Siksi on myös hyvä, että vuosittain kirkossa järjestettävä Luomakunnan sunnuntai herättelee meitä näissä ajatuksissa. Miten me voimme omalta osaltaan taata sen, että maailma olisi lähes yhtä hyvässä kunnossa kuin se oli syntyessämme? Se on meidän ihmisten tehtävä, jättää maailma vähintään yhtä hyvään kuntoon, kun on meidän aikamme jatkaa matkaa. Pieniinkin teoilla on kauaskantoisia vaikutuksia. Siksi toivon, että mietit miten toimint, jos kädesiäsi oleva roska uhkaa tippua maahan.

HELENA MERILÄINEN

Luonnosta ja ympäristöstä kiinnostunut seurakuntapastori, joka ihmettelee maailman menoa ja luomakunnan tilaa Saimaan rannalla

SEURAKUNTA VESILLÄ

Ihmisten kohtaamisia kesäisillä Reiskan retkillä

Reiska on jyhkeä, rautainen, tilava Lappeenrannan seurakuntayhtymän omistama hytillinen rautavene, jota voi melkein alukseksi kutsua. Se seisoo tällä hetkellä koko kymmenmetrisessä pituudessaan ja kolmimetrisessä leveydessään kuljetustrailerin päällä Lauritsalan metallipajan hiekkapuhalluskatoksessa.

– Tekniikka siinä on kunnossa ja laitteisto on huollettu. Nyt tehdään viimeistelytyötä veneen kajuutan ja muiden pintojen maalausten osalta. Tarkoitus on, että vesillelasku tapahtuu tuossa touko-kesäkuun vaihteessa, kertoo aluksesta vastaava ja sen kippari diakoni **Ari Tuomikoski**.

Reiska on aloittamassa kolmatta kesää seurakunnan "risteilijänä". Viime kesänä se teki kaikkiaan 15 retkeä Saimaalle. Alkavan kesän tavoitteena on vähintään sama määrä kuin viime kesänä, mutta tulevaisuudessa 20-30 retkeä.

Reiska kyydittää Ari Tuomikosken kipparoina eri yhdistyksiä ja yhteistyökumppaneita, mutta diakoniatyöhön kuuluu toiminnallisuus ja kohderyminä on ollut seurakunnan sisäisiä yhteistyötahoja ja hyvinvointialueen yhteistyökumppaneita sekä sellaisia ihmisryhmiä, joilla ei itsellä ole mahdollisuuksia tehdä kesäisen illan tai päivän retkiä Saimaan rauhoittavaan ympäristöön.

"Tarkoitus on, että vesillelasku tapahtuu tuossa touko-kesäkuun vaihteessa."

ARI TUOMIKOSKI

Suunnitelmassa on tarjota tulevaisuudessa Reiskalla myös perhematkaa sellaista tarvitsevalle perheelle.

Keijo Martikainen

Reiska-vene tarjoaa halukkaille kesäisiä kohtaamisen retkiä Saimaalle. Alusta viimeistellään risteilykuntoon, kertoo diakoni Ari Tuomikoski.

– Minulle on tärkeää kohdata ihmisiä ja mikä parhainta jos se voidaan tehdä vaikka Saimaan saaren kalliorannalla nokipannun kahvihetkessä tai aivan tyynellä Ilkonseällä. Aina ei tarvitse olla välttämättä asiakaan. Voidaan

olla hiljaa ja nauttia tilanteesta ja siitä kohtaamisen hetkestä. Katsoo ympärillämme olevaa luonnon kauneutta, sanoo Ari.

Reiska-laivaan voidaan ottaa maksimissaan kymmenen henkilöä. Veneessä on kuusi makuupaik-

kaa. Reiska on siksi jykävää tekoa ja malleja pohjaltaan, että se ei ole tuulille kovin herkkä. Kulku on vakaata aalloksakin.

– Reiskan risteilyt ovat maksuttomia, mutta ylläpitoon ja kuluihin otetaan mielellään vastaan lahjoit-

tuksia, lopettaa Ari, paatin kajuutassa istuessamme.

Lisätietoja Reiskalla tehtävistä retkistä antaa Ari Tuomikoski.

KEIJO MARTIKAINEN

Partiolaisten Walliveljet palasivat vesille

LAPPEENRANNAN partiolaisten Walliveljet ovat palanneet vesille vuonna 2023 käynnistyneen vesipartioprojektin myötä. Merkittävä ja iso konkreettinen vaihe oli se kun projektia varten hankittu pienvene laskettiin vesille Lappeenrannan venesatamassa toukokuun alussa.

– Jotta vesipartiotoiminta voi käynnistyä edellytti se veneen huoltotoimia ja katsastusta. Koulutus on tärkeässä roolissa projektissa. Kevään aikana koulutetaan 12 henkilöä toimimaan veneen kippareina. Koulutukseen sisältyy Etelä-Karjalan Partiolaisten järjestämä veneenohjauskoulutus, joka oli kahden viikonlopun mittainen. Ensimmäisellä osalla käytiin läpi teoriaa maissa ja toisessa osassa harjoiteltiin saatuja oppeja käytännössä eteläisellä Saimaalla. Näiden lisäksi pidämme oman veneemme osalta typpikoulu-

tuksen, jossa opitaan veneen ja moottorin tekniikan salat sekä tärkeät turvallisuusnäkökohdat, kertoo alusvastaava **Kalle Rapi**.

Tulevan kesän aikana Walliveljet järjestää viikottaisia purjehduksia koko lippukunnalla sekä tutustumisia veneeseen ryhmillä. Pääpaino ensimmäisellä veneilykaudella on koulutuksessa ja veneen turvallisessa käytössä.

Vesipartiotoiminnalla on Saimaalla harjoitusvesialue, joka löytyy karttana Walliveljen kotisivuilta. Sivuilta löytyvät myös veneen varaukseen liittyvät yhteystiedot sekä 20-kohtainen säännöstö veneen käyttämisestä.

Walliveljet kiittävät kaikkia tukijoita, jotka ovat mahdollistaneet näin Walliveljen paluun vesille.

KEIJO MARTIKAINEN

Keijo Martikainen

Faktat:

- vene Buster XI vuosimallia 2011
- rekisteröity seitsemälle hengelle

Viime vuonna käynnistyneessä Lappeenrannan Partiolaisten Walliveljen vesipartiotoiminnassa toimitaan hankitun veneen kanssa.

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kymp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg Oy

Alan ammattitaitoista palvelua
www.nybergoy.fi

Kauppakatu 41 Välitie 6
puh. (05) 451 3449 puh. (05) 453 4200
53100 LAPPEENRANTA 54100 JOUTSENO

Savitaipaleen
Kukka ja Hautaus Oy

Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkajahautaus.fi

Hautakivi vinossa tai sammaloitunut?

Oikaisut ja pesut.
Puh. 044 217 9646

gpskuvat@gmail.com

LaatuJalka
Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048
www.laatuJalka.fi
Jalkojen hoitoa koti- ja laitospöytähoitona Omaishoidon palvelusetelituottaja

Hierontapalvelu Mirkku
koulutettu hieroja

Ainonkatu 12, Lappeenranta
Rummuntie 772, Viämaa
p. 040 504 7224

www.hierontamirkku.fi

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Hyvinvointi
Saraste

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidajan palvelut - verinäytteet - injektioit ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
050 443 0006 Virve
050 543 2631 Kaisa
www.hyvinvointisaraste.fi

HAUTAKIVET
KAIVERRUKSET
KULTAUKSET
YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlännekatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

Persoonallinen Pikku Puffiikki
PG-fashion
Ritva Vainola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

KESÄTYÖT

Seurakunnat työllistävät kesällä

Kesätyöntekijät ovat tärkeässä roolissa seurakuntien toiminnassa.

Seurakuntien kesätöihin lukeutuvat toimituksissa, jumalanpalveluksissa ja rippikouluissa soittavat kesäkantorit sekä muun muassa rippileireillä työskentelevät kesäteologit tai kesänuorisotyönjohtajat.

— Se riippuu seurakunnasta, ottavatko ne kesäteologin vai kesänuorisotyönjohtajan, kertoo Lappeenrannan seurakunnan nuorisotyönjohtaja **Päivi Suutari**. Hän työskentelee myös rippileireillä toimivien isosten ja apuohjaajien kanssa, jotka valitaan toiminnassa jo mukana olevien joukosta.

— Joka leirillä on täysi-ikäinen apuohjaaja, joka saa vähän isomman korvauksen kuin isoset.

Tiekirkko-oppaat avustavat kesällä kirkossa kävijöitä. Esimerkiksi Lappeen Marian kirkossa on kesä-heinäkuun ajan palkattuna kaksi opasta. Lappeenrannan seurakuntayhtymän hautausmailla kesä- ja kausi-työntekijät huolehtivat esimerkiksi nurmikoiden ja hautakukien hoidosta. Hautausmaat ovat suosittuja työpaikkoja: tänä keväänä hakijoita oli 287, joista valittiin 62. Tästä kausi-työntekijöiden osuus oli 15 henkilöä. Nämä työskentelevät yleensä neljästä kuuteen kuukautta, kun taas

kesätyöntekijät ovat töissä noin kahden kuukauden sopimuksilla. Hautausmailla on kolme kausityönjohtajaa, joiden johdolla kesä- ja kausityöntekijät toimivat.

Tänä kesänä 62 palkatusta työntekijästä vain 18 ei ole ollut aiemmin seurakuntien hautausmailla töissä.

”Kaksi työntekijää on ollut töissä yli kymmenen kesänä.”

KIRSI HYVÖNEN

— Se kertoo aika paljon siitä, että he viihtyvät ja osaavat myös tehdä sen työn, kun he vuodesta toiseen sen tekevät. Se on näkyvä ja arvokas osa hautausmaiden työtä, kertoo hautausmaiden päällikkö **Seija Kuosmanen**.

Vilkas leirikesä
Kesätyöntekijät ovat merkittävissä roolissa myös seurakuntayhtymän leirikeskustissa.

— He ovat todella tärkeitä, jotta saadaan leiriruokailut ja -siivoukset pyöritettyä. Vakituinen henkilökunta ei niihin riitä, toteaa leirikeskus-

ten emäntä **Kirsi Hyvönen**.

Leirikeskusten keittiö- ja siivoustehtäviin on otettu tänä kesänä yhteensä viisi kesätyölläistä. Lisäksi Hyvönen alaisuudessa on kesällä kaksi kiinteistötyöntekijää, jotka tekevät leirikeskustissa ja muuallakin seurakuntayhtymän kiinteistöissä pihatöitä.

Koska kesä on kiireistä aikaa leirikeskustissa, lisätyövoimasta huolimatta vakituiset työntekijät eivät juuri ehdi lomalemaan ennen elokuuta.

— Tällä kertaa vain yksi lomalee keskikesällä, muiden työskennellessä kesä-heinäkuun, Hyvönen sanoo. Hautausmaiden taivoin myös leirikeskusten kesätyöntekijät ovat usein tuttuja kasvoja.

— Kaksi työntekijää on ollut töissä yli kymmenen kesänä.

Hakijoilta vaaditaan keittiöalan koulutusta tai kokemusta. Vaikka työt ovat pidettyjä, hautausmaista poiketen leirikeskusten kesätöihin ei ole tunkua.

— Hakijoiden määrä ei todellakaan ole mikään runsas, kyllä enemmänkin toivoisi sitä hakijakuntaa.

ATSO SUOPANKI

Jukka Kosonen

Päivi Pesu kuvattuna toukokuun alussa Josef Axel von Sydowille omistetulla muistomerkillä. Ruotsista Suomeen Saimaan kanavan rakentamisessa auttamaan tullut mies menehtyi 29-vuotiaana.

HAUTAUSMAAT

Historia herää eloon hautausmaakierroksilla

Päivi Pesu tutki hoitovapaallaan Lappeen Marian kirkon ja Vanhan hautausmaan saloja.

Hautausmaat ovat olleet 38-vuotiaalle **Päivi Pesulle** aina tärkeässä roolissa.

— Pienestä pitäen vanhemmat ovat opettaneet siihen, että hautausmaalle käydään viemässä kynttilöitä ja sukuhaudoista pidetään huolta. Näin vaalitaan

edesmenneiden sukulaisten muistoja.

Hän on harrastanut muutama vuoden ajan sukututkimusta ja on muutenkin kiinnostunut historiasta. Alun perin tarjoilijan ammatissa toiminut, myöhemmin myyjäksi ja matkailualan restonomiksi koulut-

tautunut Pesu teki asiakaspalvelutyötä Karelia Linesilla, kunnes korona-aika hiljensi matkailualan.

— Aloitin mieltä, että haluaisin päästä tekemään työtä, johon korona-aika ei todennäköisesti aiheuttaisi lomautuksia. Myös töiden tekeminen tasaisemmin ympäri vuoden houkutteli, koska matkailuala on Lappeenrannassa vahvasti kesäpainotteista työtä. Huomasin Alkon työpaikkailmoituksen, hain ja sain paikan.

Pesu on viettänyt viimeiset pari vuotta hoitovapaalla kaksivuotiaan poikansa kanssa ja palaa töihin syksyllä. Hän on käynyt useina kesinä hautausmaakierroksilla.

— Aluksi läksin ihan uteliaisuuttani katsomaan, mitä tällaiset kierrokset ovat ja mitä niillä kuuluu. Sitten ne alkoivat kiinnostamaan entistä enemmän, kun haudattujen ihmisten tarinat heräsivät eloon.

Häntä oli koskeltu pitämään hautausmaakierroksia jo aiemmin, mutta työkiireet estivät tämän.

— Matkailualan opintojen yhteydessä kävin opaskoulutuksen

ja harmitti, että ehdin valmistuksen jälkeen tehdä vain muutama kaupunkikierros. Ajattelin, että otetaan nyt sitten nämä hautausmaat haltuun, kun siihen on tällä hetkellä paremmin aikaa.

”Ihmisten työ- ja perhekuvioissa on monia koukeroita.”

PÄIVI PESU

Tarinoita ihmisistä

Pesu halusi pitää kierrokset Lappeen Marian kirkon hautausmaalla sekä Vanhalla hautausmaalla. Noin puoleltoista tunnin mittaisilla kierroksilla pysähdytään kuulemaan haudattujen tarinoita. Pääroolissa ovat ihmiset, joiden kädenjälki näkyy tänäkin päivänä Lappeenrannassa, tai joiden elämäntarina liittyy mielenkiintoisella tavalla kaupunkiin. Mukana on miehiä, naisia ja lapsia.

— Ihmisten työ- ja perhekuvioissa on monia koukeroita, joista voi löytyä yllättäviäkin juttuja.

Etenkin Lappeen Marian kirkon hautausmaalle haudatuista ihmisistä on saatavilla runsaasti tietoa. Lisäksi Pesu sai tutkimusmateriaalia **Ulla Rustholkarhulta** ja **Raili Leinolta**, jotka ovat pitäneet Lappeenrannan hautausmaakierroksia vuosien ajan.

— Hautausmailla löytyy todella erilaisia tarinoita esimerkiksi terveydenhuollon, kaupan ja käsityön alalta sekä kylpylästä ja teollisuudesta.

Pesu on jo suunnitellut pitävänsä kierroksia myös ensi vuonna.

— Voisin ihan hyvin kiertää ainakin nämä samat hautausmaat ja jos aikaa riittää, opetella vielä lisäksi jonkin kolmannenkin hautausmaan.

Hän uskoo Lappeenrannan historiasta kiinnostuneiden saavan paljon irti hautausmaakierroksista.

— Kenen tahansa kannattaa tulla, kenellä on utelias mieli ja ketä kiinnostavat elämäntarinat.

ATSO SUOPANKI

► Lista kesän hautausmaakierroksista sivulla 13.

Lappeen Marian kirkko on yksi kesällä avoinna olevista kirkoista, joissa kesätyöntekijät toimivat oppaina kävijöille.

Atso Suopanki

Arkiapu Kaarina
Eksoten palvelusetelilyrittäjä
Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.
www.arkiapukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

KESÄMÄEN LEIPOMO
www.kesamaenleipomo.fi
KAHVILA MYYMÄLÄ
Puh. 05 4569 175
Kourula: Karankokatu 3

TAKSI SAIMAA
taksisaimaa.fi
- PAIKALLINEN, PALVELEVA TAKSI
TAKSI-keskus 0200 60 400
(1,08€/puhelu+1,01€/min)
KELA-taksi 0800 555 123
(maksuton)

TURVALLISTA ASUMISTA HALEJA JA HOIVAA KOSENKODISSA
040 143 0456
www.kosenkoti.fi

FYSIOWIRE
www.fysiowire.fi puh. 050 7487 600
Yhteistyökortti 2 - 5900 Lappeenranta

Valmistaudu kesään Fysiowirellä!
Ihanan kevyet kesäjalat jalkaterapeuttin vastaanotolta
Kroppa rennosti kesää varten rentouttavalla hieronnalla
Hemmotteluhoito lahjaksi valmistuvalle

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut
Enemmän elämään 45+
Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi
Olemme EKHVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja

KunnonKaupassa TÄNÄÄN!
La 25.5. klo 12-14 PALAUTUMISstudion avajaiset
Tarjolla erilaisia hoitoja, jotka parantavat verenkiertoa, palauttavat ja virkistävät: mm. **HappiBaari** ja **palautumislahkeet** (ilmainen 15 min koikeilu).
Maiju Mantere kertoo **Palautumisoaja** PRON palveluista.

Fysio-Eskola **KunnonKauppa**
Fysioterapia- ja Kehäkeskus KARJALOVE
Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290
Merkitä paikallisuudesta.

KIRJALLISUUS

Kirja äidin kohtalosta peilaa sukupolvien traumoja

Finlandia-palkittu 36 urnaa on Sirpa Kähkösen kirjailijanuran kiteytymä. Hän ajattelee, että rankan kirjan aihe tavallaan annettiin hänelle.

Kirjailija astelee Helsingin Musiikkitalon kahvilaan hieman myöhässä, mutta tyytyväisyyttä säteillen. Istumme pöytään ja syy hyvään tunnelmaan selvää pian. **Kähkösen** Helsingin yliopistosta viime vuoden puolella valmistunut tytär on kunnostautunut.

— **Aino** palkittiin Westermarck-seuran palkinnolla vuoden parhaasta sosiologian gradusta. Olen tästä iloinen, koska nuorilla on koronapandemian takia ollut niin hankala opiskeluaika.

Palkintoja perheelle onkin tullut viime aikoina riittämiin. Kähkösen *36 urnaa – Väärässä olemisen historia* palkittiin viime marraskuussa kaunokirjallisuuden Finlandia-palkinnolla.

Monien mielestä tunnustus meni juuri oikeaan osoitukseen. Kähkönen on aikaisemmin ollut ehdolla jo useita kertoja.

Rankassa teoksessaan kirjailija etsii sukunsa historian kautta syitä oman **Riitta**-äitinsä itsetuhoiseen ja armostomaan käytökseen. Se ilmeni muun muassa alkoholismina ja väkivaltaisuuksina, josta lapsetkin joutuivat kärsimään.

— Olen nainen merkitys oli onnettomuudella, johon äitini vuonna 1957 vain 15-vuotiaana joutui. Sen seurauksena hän sai aivovamman, joka vaikutti hänen käyttäytymiseensä.

Koko tuotannon kiteymä

Sirpa Kähkösen tuotanto on laajaa käsittään muun muassa yli kymmenen romaania ja tietokirjoja. Hän arvioi *36 urnaa*-teoksen olevan eräänlainen hänen koko tuotantonsa kiteymä.

— Äitini kuolema kaksi vuotta sitten vaikutti niin, että se tavaltaani työnsi käsittelemään tämän teeman vielä uudestaan. Halusin keskittyä nimenomaan äitini, jonka traagisen kohtalon kokonaisuudessaan ymmärtämään vasta sitten, kun hän oli poissa.

Kirjailija muistuttaa eräästä kirjallisuuden ja koko taiteenkin keskeisestä paradoksisesta. Mitä lähemmäs pääsee jotakin yksityistä, niin sitä selvemmin se alkaa muuttua jaettavaksi.

— Jos yksityisen pystyy ilmaisemaan universaalilla kielellä, niin sitten se muuttuu meidän kaikkien omaksi.

Ulkopuolista kiinnostaa aina

se, mistä ihmeestä kirjailijat ammentavat aiheensa. Kähkönen arvelee, että uusimman romaanin aihe tavallaan annettiin hänelle.

— En sitä mistään tilannut tai itselleni tutkimustyöllä tehnyt.

36 urnaa sisältää monia ääniä ja elämäntilanteita sekä paneutuu isoihin teemoihin. Etukäteen Kähköstä jännitti hieman se, miten hän pystyy kiteyttämään.

”Jos yksityisen pystyy ilmaisemaan universaalilla kielellä, niin sitten se muuttuu meidän kaikkien omaksi.”

SIRPA KÄHKÖNEN

— Mutta se ei ollutkaan ongelmallista, koska tavallaan antauduin prosessille. Se tuotti joitakin syviäkin asioita, joista en ollut tietoinen. Luovassa hulluudessa olen sijainnut aika tukevasti, kun tätä kirjaa olen tehnyt, Kähkönen mieltii.

Kaduilakin pysäytetään

Maanläheinen Sirpa Kähkönen on ollut pitkään lukijoidensa suosiossa. Hänen kirjailijataapaamisensa ovat usein keränneet paljon väkeä.

Finlandia-palkinnon jälkeen tilaisuuksiin on tullut entistäkin enemmän kirjallisuuden ystäviä. Uutta on se, että nykyisin kirjailijaa saatetaan lähestyä kadullakin.

— Ihmiset haluavat kertoa minulle, kuinka paljon tämä uusi kirja on heille merkinnyt.

Raha merkitsee kirjailijalle väliinettä työajan ostamiseen. En haaveile rikastumisesta, vaan siitä että saisin tehdä työtäni.

Mitä sitten tulee seuraavaksi? Kähkösellä ei vaihtoa olevan asiasta vielä aavistustakaan.

— Nyt olen sellaisessa tilanteessa, jossa minulla ei ole mitään suurta halua ajatella tulevia teoksia. Jotenkin vain kellun, hän mieltii.

Antti Rintala

Kirjailija Sirpa Kähkönen arvostaa paljon sitä, että nuoremmilla sukupolvilla on uskallusta kertoa jaksamisongelmistaan.

Saako asioista puhua vai ei?

Kirjailija Sirpa Kähkönen on tuotannossaan tuonut esille etenkin toisen maailmansodan ajan sukupolven kokemuksia.

Vuonna 1964 syntynyt kirjailija toteaa, että hänen ikäluokkansa vanhempiin on iskostettu koulussa ja muuallakin useita ehdottomia ajatuksia.

”Ihmiset haluavat kertoa minulle, kuinka paljon tämä uusi kirja on heille merkinnyt.”

SIRPA KÄHKÖNEN

— Ei saa vaivata ketään, ja pitää pärjätä omillaan, vaikka mitä tapahtuisi. Kaikkiin mielen-terveyden ongelmiin on myös liittynyt suuri häpeäleima.

Kähkönen huomauttaa, että

nykyajassa korostetaan vastapainoksi aivan toisenlaista näkökulmaa. Kaikesta pitäisi voida puhua, koska ennen ei voinut.

— Trauman kanssa tekemisissä oleva ensimmäinen polvi pystyy kuitenkin puhumaan siitä tosi huonosti. Mieltä painavat asiat ovat todella syvällä ja myös kehoillisia. Uskon, että ne tulevatkin ulos enemmänkin kehon reaktiiona kuin sanoina.

Ehkä on niin, että asiat siirtyvät erilaisina hiljaisuusina seuraaville sukupolville. Heidän tehtävänsä on käsitellä sitä ja tehdä näkyväksi.

— Sitä kautta voi löytyä anteeksianto myös niille ihmisille, jotka ovat olleet sodassa ja sen takia niin rikki, että eivät pystyneet huolehtimaan lastensa emotionaalista tarpeista, kirjailija sanoo.

Ihmisestä löytyy hyvää ja pahaa

Useissa Sirpa Kähkösen teoksis-

sa liikutaan Neuvostoliittoa tukenne suomalaiskommunistien parissa. *36 urnaa* ei muodosta poikkeusta.

Kirjailijan kuopiolainen äidin isä **Lauri Tuomainen** oli *illegaal*i eli laiton kommunistiaktiivi, joka vietti useita vuosia pahamaineisessa Tammisaaren pakkotyölaitoksessa.

Sirpan isosedät puolestaan loikkasivat eri aikoina Neuvostoliittoon. He katsoivat myöhemmin monen muun suomalaisen tavoin Stalinin vainoissa.

Kirjojensa taustatyön aikana Kähkönen on päässyt sukelta-maan syvälle ihmisten syöve-reihin. Hän näkee Tammisaaren pakkotyölaitoksen jonkinlaisena yhteiskunnan polarisoitumisen laboratoriona.

— Siellä vartijat olivat yhtä poliittista laitaa ja vangit toista. Kukaan ei tavallaan kontrolloinut tilannetta.

Kähkönen pohtii, että ihminen on loppupeleissä ”aika ihmeelli-

nen kapistus”. Vaikka hän on niin monella tavalla paha, niin aina joskus voi tulla esille joku todella suuri ominaisuus.

Kirjailija on seurannut ihaillen Venäjän opposition rohkeaa toimintaa **Aleksei Navalnyin** kuoleman jälkeen.

— Oli mieltä syvästi liikuttavaa katsoa, kun hänen haudalleen kohosi aina vain korkeampi kukkakumpu. Ihmiset toivat aina vain lisää kukkia.

Onko meillä enää yhteistä jaettavaa?

Ulkoisten uhkien lisäksi Suomikin on kohdannut monenlaisia sisäisiä haasteita, jotka eivät ole ainakaan lientymään päin.

Polarisaation lisääntymisestä puhutaan paljon. Maamme historian kipupisteet perusteellisesti tunteva Kähkönenkin tunnistaa tilanteen.

— Huolestuttavaa on se, jos katoaa ajatus siitä, että meillä suomalaisilla on kaikesta huolimatta yhteistä jaettavaa.

Kirjailija on kotoisin köyhästä perheestä. Hän arvelee olleensa monellakin tavalla syrjäytymisvaaran alla.

— Olen kuitenkin saanut käydä koulua maksutta, ilmaisen terveydenhuollon ja tuettuja koululaislippuja kulttuuritapahtumiin.

Mikäli ihmisiltä katoaa luottamus joukkoon kuulumisesta, niin siitä syntyy monella tavalla vihamielisyyttä ja pois jäämisen tunnetta.

— Koen, että nykyiset poliittiset toimintatavat pyrkivät kärjistämään vastakkainasettelua.

Sirpa Kähköstä kaivertaa myös ihmisten käpertyminen kovin pie-niin asioihin. Asioiden laajempaan mittakaavaan hän pääsi perehtymään viime kesänä Kreikassa, kun vieraili siellä luostarissa asuvan ystävänsä luona.

Samaan aikaan Kreikan rannikolla upposi siirtolaisia kuljettanut alus. Satoja ihmisiä hukkuu.

— Luostarissa oli vapaaehtois-työssä paljon fiksuja nuoria eri maista. He eivät pystyneet millään käsittämään, miten tällainen tragedia on mahdollista.

Kotiseurakunnasta tullut mieluinen

Sirpa Kähkösen koti on nykyisin Helsingin Kalliossa. Hän naurahtaa elävänsä hyvinkin monenlaisen pe-lastuksen keskellä.

— Aivan kotikulmillani on Kallion

kirkko, useita muitakin hengelli-siä tiloja ja kaiken kukkuraksi vielä keskuspelastusasemakin.

Juuri korkealla paikalla komeilevasta Kallion kirkosta on tullut kirjailijalle viime vuosina tärkeä paikka.

— Viihdyn lähikirkossani, koska siellä otetaan aivan kaikenlaiset ihmiset vastaan. Joku voi olla aika rikkikin, mutta mukana saa olla.

Sirpa Kähkönen ja ev.lut. kirkko ei kuitenkaan ole mikään ongelmaton yhdistelmä.

Lapsuudenusko karisi, kun hän teini-iässä törmäsi sellaiseen kris-tinuskoon, joka tuomitsi ankarasti muun muassa seksuaalivähem-mistöt.

— Silloin sanoin äidille, että ha-luan pois kirkosta. Jäsenyteni lop-

”Viihdyn lähikirkossani, koska siellä otetaan aivan kaikenlaiset ihmiset vastaan.”

SIRPA KÄHKÖNEN

puikin samalla kuin äiti erosi.

Kirkosta eroaminen ei poistanut sitä, että aikuisiällä Kähkönen on kokenut todella syvää kiintymystä ja kiinnostusta uskontoa kohtaan.

— Korona-aikana päätin sitten ottaa yhteyttä Kallion seurakun-taan. Pastori piti minulle etäope-tuksena yksityisrippikoulun, jonka jälkeen minut konfirmoitiin.

Kirjailija kertoo ihailevansa ortodoksisen ja katolisen kirkon kau-neutta ja ”iukuista muuttumatto-muutta”, mutta suhde kotoisaan ev.lut. kirkkoon on se kaikkein tärkein.

— Luterilaisuuden suurin rakas-tettava arvo minulle on siinä, että se on alkanut taistelevana, refor-matorisena liikkeenä. Sen sisään on kirjoitettu ristiriitojen man-nerlaattojen liikkumisen hyväksymi-nen, Kähkönen muotoilee.

Seurakunnan pariin tiensä löy-tänyt kirjailija ei pidä itsestään kir-kossa sen suurempaa meteliä. Hän on yksi muiden joukossa.

— Jos joskus on johonkin pyy-detty, niin olen sanonut, että jos suvaitsette, niin voisin olla täällä ihan penkissä istuja. Siinä muussa elämässä olen niin paljon esillä.

VESEA KEINONEN

Kesän tilaisuuksia Lappeen seurakunnassa

Tiekirkot

Lappeen Marian kirkko avoinna 3.6.–4.8. päivittäin klo 10–18, Valtak. 35. Suljettu pe 21.6.

Musiikkitapahtumat

Toivevirsiuokio ke 29.5. klo 12 Lappeen srk-salilla, Kirkkok. 10 A.
Lounasmusiikki keskiviikkoisin 5.6.–14.8. klo 12 Lappeen Marian kirkossa.
Lounasmusiikki ke 21.8. ja ke 28.8. klo 12 Lappeen srk-salilla.
Lappeenrannan musiikkiopiston kesämuusikot ark. 3.–14.6. ma-ti ja to-pe klo 12 Lappeen Marian kirkossa.

Hartaudet ja juhlat Lappeenrannan hautausmailla

Toivevirsiuokio to 6.7. klo 18 Lappeen Marian kirkossa. **Hautausmaakerros** klo 16.30, lähtö Sotaorpo-muistomerkillä.
Lepolan hautausmaahartaus su 14.7. klo 18 Lepolan kappelissa, Lepolank. 11 A. Lappeen kirkkokuoro. **Hautausmaakerros** klo 16.30, lähtö pääportilta.

Muut tilaisuudet

Virsiurak su 16.6. klo 18 Pätärin talomuseolla, Mätönt. 36, Ylijärvi.
Kansanlaulukirkko pe 21.6. klo 18 Nuijamaan kirkossa, Tassiant. 9. Tarjoilua.
Vainikkalan kesäkirkko ke 10.7. klo 18 Vainikkalan kesäteatterilla, Rikkilänt. 47.
Maakirkko su 14.7. klo 13 Saalpalinjalla Hostikassa, Hostikant. 28.
Messu su 4.8. klo 10 Ylämaan kirkossa. Kouluun lähtevien siunaus. Messun jälkeen Ylämaan Elojuhla srk-salilla.
Messu su 4.8. klo 13 Nuijamaan kirkossa. Kouluun lähtevien siunaus. Kirkkokahvit ja -mehut seurakuntasalilla.
Kouluun lähtevien siunauskirkko ke 7.8. klo 18 Lappeen Marian kirkossa.
Laurinpäivän messu la 10.8. klo 18 Kauskilan Kappelinmäellä.
Lappeen kotiseutumessu su 11.8. klo 10 Lappeen Marian kirkossa. Mika Lehtola ja Johanna Sientola, Lappeen kirkkokuoro.
Arkipäivän ehtoollinen keskiviikkoisin klo 11 Lappeen Marian kirkossa. Poikkeuksellisesti arkipäivän ehtoolliset ke 29.5., ke 21.8. ja ke 28.8. **LAPPEEN SEURAKUNTA** Lappeen Marian kirkon urkuremontista. Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

KUN VANHEMMAN LOMA LOPPUU, MUTTA KOULU EI OLE VIELÄ ALKANUT

LOPPU KESÄN

LEIRIPÄIVÄT

ILMOITTAUTUMISLINKKI
LAPPEENRANNAN SEURAKUNNAT.FI/
KESAKERHOT

7€/PÄIVÄ/LAPSI

ILMOITTAUTUMINEN ON AUKSI
30.6.2024 ASTI.
LASKUTAMME ILMOITTEJUIEN
PÄIVIEN MUKAAN

LEIRI ON TARKOITETTU

ENSISIJAISESTI VUOSINA
2015, 2016 JA 2017
SYNTYNEILLE LAPSILLE

LISÄTIETOJA: ELINA JOONA
040 312 6858
ELINA.JOONA@EVL.FI

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT
Vahattokasvatus

ELÄMÄÄ SEURAKUNNASSA

Nuijamaalla elää virkeä seurakuntayhteisö

Vuonna 1989 Lappeenrantaan yhdistetty Nuijamaa on uuden kiinnostuksen kohteena raja-aseman ja rajan vuoksi.

Nuijamaan taajaman ja koko alueen elämä on varsin rauhallista varsinkin nyt, kun raja-asema on suljettuna. Sitä ennenkin alue on kärsinyt muuttotappiosta. Myös alueen maanviljelyelinkeino on kokenut muutoksia vuosien saatossa.

Oma kirkko ja seurakuntakeskus taajamasta löytyy, sekä oma kirjasto. Muita palveluja ei juuri ole. Seurakunnassa aktiivisesti toimiva **Seija Kirsi** on asunut alueella 49 vuotta.

– Naimisiin tänne tulin ja sitä tietä edelleen, hän hymyilee. Kirsi allekirjoittaa tapahtuneen muutoksen.

– Se näkyy myös seurakunnan toiminnassa. Aiemmin täällä oli paljon vilskettä ja toimintaa, nyt emme saa keskuudestamme poistuneiden tilalle uutta väkeä. Kirsi näkee muutokselle monta syytä. Osa niistä on yleisiä, jotka koskettavat kaikkia seurakuntia, mutta syynä on myös maaseudun tyhjeneminen.

– Ei tännepäin kamalasti lapsiperheitä ole muuttanut, Kirsi harmittelee.

Jotain kuitenkin tehdään ja seurakunta on yhä toiminnan keskellä. Kirsin vetämän lähetys-/talkoopiiriin lisäksi alueella kokoontuu säännöllisesti kuoro, **Sunnuntailaulajat**, jota vetää seurakunnan vt. kanttori **Johanna Sientola**. Kuorossa laulava **Anneli Heinola** kertoo kuoron kokoontuvan joka toinen viikko. Esiintymisiäkin vuoden mittaan tulee muutamia kertoja.

”Seurakunta on yhä toiminnan keskellä.”

– Perinteisesti olemme mukana joulun hartauksissa sekä Maamiessseuran sadonkorjuujuhlan yhteydessä, Heinola kertoo.

Vaikka ollaan kaukana entisaikojen 50 lapsen kuorotoiminnasta, elää kuorotoiminta siis aikuisien voimin. Yksi musiikkitapahtumista on ylitse muiden: Kaudenimmat joululaulut. Aikoinaan tilaisuuksia piti jakaa, kun kaikki eivät kirkkoon kerralla mahtuneet, mutta yhä joululaulutilaisuudet keräävät väkeä.

– Päätimme viime talvena viedä Konnun kylän joululaulu-

tilaisuudesta esitteet jokaiseen alueen postilaatikkoon – ja se selvästi kannatti, osallistujia oli lähes joka talosta, Heinola iloitsee.

Sekä Heinola että Kirsi näkevätkin asukkaiden ja erityisesti vapaaehtoisten roolin merkittävänä alueen ja seurakunnan toiminnan vireänä pitämisessä.

– Myös yhteistyö eri toimijoiden, kuten Maamiessseuran ja Rajavartioston kanssa on erittäin tärkeää. Se on alueen vahvuus.

Heinolan järjestämä on myös ollut Naiset kaivolla -tapahtumat, joissa on kokoonnuttu jonkin teeman äärelle keskustelemaan ja kuuntelemaan vierailijoita. Aiemmin lähes viikoittaiset tapahtumat ovat harventuneet muutama kertaan vuodessa.

– Tätä on jo taas kyselyt, mikä osoittaa tällaisten kokoontumisten tärkeyden, Heinola summaa. Säännöllisin toiminta on lähetyspiiri, jossa rupattelun ja omien asioiden ja huolten purkamisen lomassa syntyy sukkaa ja käsitöitä joulumyyjäisiin ja seurakuntien Toivon Ikkuna Maailmalle -kauppaan.

– Se on ollut sellainen luottamuksellinen ja lämmin yhteisöllinen kokoontuminen, jossa itse kukin on saanut osallistua haluumallaan tavalla, Kirsi summaa.

– Melkein voisi sanoakin, että se toisten kohtaaminen on se ydinasia.

Perinteet muodostavat perustan toimivalle yhteisölle Nuijamaalla on omat vankat perinteensä, joista yksi on juuri Maamiessseuran sadonkorjuujuhlat. Sen lisäksi joulun ajan hartaudet, messut ja jumalanpalvelukset ovat olleet perinteisesti suosittuja.

– Monet ajavat kaupungistaikin tänne osallistukseen, Heinola kertoo.

Perinteeseen kuuluvat Rajavartioston kunniaovartio sekä talkootoina tehdyn seppeleen lasku. Lisäksi hartauden yhteydessä on ollut lasten joulukuvaelma, joka on ollut suosittu.

– Joulunajan tapahtumissa kirkko on täynnä, Heinola vahvistaa. Perinteeksi on myös muodostunut hautausmaan haravointitalkoot keväisin ja syksyisin, jotka ovat keränneet paljon osallistujia. Seurakuntayhtymän puolesta paikalle on järjestetty kahvi- ja lounastarjoilu sekä hartaus.

Anneli Heinola

Vuoden 2023 joulukuvaelman esittäjät. Enkeleinä Saimi Hyryrynen, Oiva Heikkilä, Tilda Hyryrynen, Alisa Kirsi ja Helmi Hyryrynen. Paimenina Jaakko ja Tuomas Heinola.

Anneli Heinola

Sunnuntailaulajat (oik.) Eija Laihanen, Helena Ruokonen, Anu Pakarinen, Lea Paavoseppä, Soili Lehtinen, Liisa Pohjolainen, Anneli Heinola, Eeva-Riitta Sorvali, Sirpa Haarma, Maija Liiri ja Johanna Sientola.

– Meitä on paikalla ollut sen verran paljon, että usein olemme valmiit jo lounasaikaan mennessä, Kirsi kertoo.

– Se on osoittautunut todella merkittäväksi yhteisölliseksi tapahtumaksi täällä.

Aika näyttää

Vaikka kokoonsa nähden Nuijamaan seurakunta- ja kyläyhteisöt näyttävät aktiivisilta, huolehtaa tulevaisuus aktiiviseurakuntalaisia.

– On tietyllä tavalla harmi, että perinteet eivät ole siirtyneet sukupolvelta toiselle, vaan osallistuminen esimerkiksi seurakunnan toimintaan on monin paikoin katkennut, Heinola sanoo. Hän miettii samalla, että onkohan uusia tulokkaita tai uusia sukupolvia muistettu huomioida ja informoida tarpeeksi.

– Tässä meille riittää haastetta sekä täällä kylillä, että koko seurakuntayhtymässä.

Sekä Kirsi että Heinola myös harmittelevat sitä, ettei Nuijamaalla ole viime vuosina ollut pyhäntä, omaa pappia, joka kiinnit-

Anneli Heinola

Lähetys-/talkoopiirilaiset (oik. seisomassa) Varpu Riihää, Anneli Heinola, Hellevi Turtia, Seija Kirsi, Heidi Jantunen, (istumassa) Airi Musto, Paula Kuokka, Inkeri Hokkanen, Tuula Liikka, Riitta Tiihonen.

täisi ja hitsaisi porukkaa yhteen.

– Pappien osalta on ollut harmillisen paljon vaihtuvuutta, mikä tietysti saattaa vaikuttaa sitoutumiseen puolin ja toisin, Kirsi tiivistää.

Varmaa on, että ainakin niin kauan kuin nykyiset aktiiviset yh-

EUA FABRITIUS

Osuustoiminnasta virtaa eläkepäiviin

MONITOIMISENIORIT On Etelä-Karjalan alueella toimiva osuuskunta, joka Ekhvian alaisuudessa auttaa vanhuksia heidän arjensa. Pääsyehtona on eläkeläisyys.

83-vuotias **Leila Hakkarainen** on ollut Monitoimiseniorien toiminnassa sen alkuvaiheista saakka, jo 13 vuoden ajan. Muutaman henkilön auttajiin kuuluu myös kasvanut yhdistys, jolla on tällä hetkellä 85 ihmistä ringissä.

– Meitä löytyy joukosta monenlaisista osaajia ja taitajia, mutta onpa tehtävien laidasta laitaan, Hakkarainen toteaa.

Hän kertoo olleensa aina aktiivinen persoona ja tekijä.

– Olen jotenkin jo lapsuudesta lähtien kasvanut ajatukseni, että kaikkia autetaan. Olen kokenut itsellekin voimavaraksi, että voin auttaa heitä, jotka tarvitsevat apua.

Hakkarainen sanoo tekevän nyt vähemmän siivousapua, mutta tehtävää riittää esimerkiksi sairaalakäynneissä avustamisessa ja juttu- tai ulkoiluseurana.

– Moni ikäihminen on kokenut

jopa hyväksi, että juttukaverilla on samankaltaisia kokemuksia tai että hän on samaa ikäpolvea. Näin on helpompaa monesti jutella, kun ”kieli” on samaa. Hakkarainen sanookin yhdeksi parhaimmista puolista sen, että tätä kautta on saanut tutustua ihmisiin ja jakaa kokemuksia.

– Monesta omaisestakin on tullut läheinen tuttu tätä kautta. Monitoimiseniorien piirissä moni jakaa huolen vanhojen ihmisten heitteille jätöstä.

– Kotiin hoidetaan sellaisiakin, jotka eivät siellä pärjää, Hakkarainen sanoo.

– Varsinkin heistä, joilla itsellään tai omaisilla ei ole tietoa tai kykyä hankkia palveluja. Monitoimiseniorien toiminta on maksullista, joskin varsin edullista sel-

– Kannustan tutustumaan ja kysymään meidän palveluistamme esimerkiksi Monitoimiseniorien nettisivuilta.

Liikkeellä olo pitää virkeänä sekä mielen että kehon Millä aktiivinen muiden autta-

ja pitää sitten itseään kunnossa? Hakkarainen kertoo liikkuvansa yhä aktiivisesti, lukee ja tekee käsitöitä ja sudokuja. Lisäksi aktiivisuutta vaatii isohko omakotitalo pihoiineen.

– En minä koe millään lailla, että iästä olisi minulle ongelmaa, Hakkarainen nauraa. Hän sanookin, että tekeminen ruokkii hyvinvointia myös itselle.

– Meillä on myös neljän naisen porukka tästä Monitoimisenioreista, jotka pidämme säännöllisesti peli-iltoja. Siellä on hyvä jutella ja vaihtaa kuulumisia ja joskus murheitakin. Hakkarainen pitääkin tärkeänä juuri sosiaalista kanssakäymistä – ja se on erittäin tärkeää myös Monitoimisenioreiden asiakaskunnalle.

– Kaiken kaikkiaan tärkeintä on, että omat asiat ovat kunnossa, silloin jaksaa auttaa muitakin, Hakkarainen tiivistää.

➤ www.oskmonitoimiseniorit.fi

EIJJA FABRITIUS

osk. Monitoimiseniorit

Monitoimisenioreita valitsemassa 10-vuotisjuhlan kunniaksi asiakkaille lähetettäviä sydänleipiä.

MINUN TARINANI

MUMMON JA DANIELIN TARINA

ME KAKSI olemme viihtyneet yhdessä aina Danielin syntymästä saakka. Meillä on omat hassutukset ja ihan omat juttumme; teemme kepposia ja ansoja toisillemme. Muistan, kuinka mummo jäi pulkan alle pulkkamäessä, ja sekös nauratti meitä molempia!

Olemme kirjoitelleet kirjeitä toisillemme ja nykyään teemme myös läksyjä välillä yhdessä.

Olen monisairas ja Da-

niel on aina tiennyt, ettei mummon toimintakyky aina ole huipussaan sairauksien vuoksi. Mutta Daniel hoitaa mummoa, esimerkiksi mitaamalla verensokerit.

Eräs tapahtuma on kuitenkin jäänyt erityisesti mieleen. Olin ollut sairaalassa jonkin aikaa ja kotiututtuani pyysin Danielia seuraksi. Oli lämmin ja kaunis päivä ja päätimme lähteä ulos. Ei mennyt kauankaan, kun minulle tuli huono olo. Daniel reippaana poikana patisteli mummon sisälle leppäpäähän. Kun olo ei kohentunut, jouduin soittamaan ambulanssin. Daniel soitti äidilleen, avasi oven hoitajille ja pakkasi mummon tavarat sairaalareissua varten. Kaikki tarpeellinen oli mukana –

ilman ohjeita. Ambulanssin lähtiessä poika vielä tarkasti, ettei mitään laitteita jäänyt päälle ja sulki ovet.

Uskomattomalta tämä tuntuu siksi, että lapsenlapseni oli tuolloin 7,5-vuotias, eka-luokkalainen. Mummo tämä tarina kertoo sukupolvien yli ulottuvasta ystävytydestä ja rakkaudesta.

Seuraavan kerran kun tavattiin, juteltiin tapahtuneesta ja kaikki oli hyvin, mitään pelottavaa ei ollut jäänyt lapsen mieleen. Itse olen hyvin kiittolinen Danielille yhä, vaikka tapahtumasta on lähes vuosi.

Hyvää kesää kaikille!

MUMMO JA DANIEL

Katsoen ja havainnoiden

ALOITTELIN LAPPEEN seurakunnan pastorina viime marraskuun lopulla. Tuoreena, vastavalmistuneena pappina pääsin pikavauhtia keskele alkava joulusesonkia, eli papintyön arkisinta arkea. Vaikka toimintaa oli paljon, jäi mieleeni kokemus, joka auttoi vahvasti eteenpäin ja joka oli aistittavissa vahvana monissa tilaisuuksissa, oli pa sitten kyseessä Kauneimmat joululaulut, harvasta tilaisuudesta tai jumalanpalveluksesta.

Kokemusta on hieman vaikea tarkalleen sanallisesti määrittellä, mutta jotenkin se liittyi tuntemukseen kannattelusta ja huolenpidosta. Tämä saattaa nyt tuntua ehkä hieman arkiselta, mutta itselleni tämä näyttöytyi tärkeänä ja elämän tukirakenteita erityisellä tavalla vahvistavana asiana. Tietenkin kokemukseen voi liittyä aloitukseeni papin tehtävissä, mutta on siinä mielestäni jotain muutakin, jotain syvempää. Ehkä sitä voisi määrittellä myös niin, että emme ole yksin.

Kokemus huolenpidosta on tärkeä mielestäni myös tänä nykyisenä aikana, johtuen itänaapuristamme, joka riehuu ja uhittelee jatkuvasti, ei pelkästään Ukraina, vaan säännöllisesti myös toime meille päin. Käydessäni Nuijamaan kirkossa pitämässä ensimmäiset toimitukseni, huomasiin usein katsovani kirkon nurkalta avautuvaa näkymää, jossa merkitty rajavyöhykelinjä kulkee.

Pohdiskelin samalla, että ”Tuossa se Natoraja nyt kulkee.” Sitä voi mittaila katseellaan kirkon pihalta hyvän matkaa. Kaikenlaiset mediassa olleet kuvaukset milloin pyöräilevistä pakolaisista, milloin taas kannanotot meistä ”vihamielisistä” suomalaisista nousivat vaan äkkiä mieleen rajavyöhykelinjaa katsoessani. Kyllä se vaan alkusi vähän vatsanpohjassa tuntua.

Puhuessani aiheesta paikallisten asukkaiden kanssa jälleen hämmästytti se, kuinka he olivat niin sinut tämän raja-asian kanssa. ”Siinä se on aina ollut, ja pärjätty on.” Ehkä näin heidän tuntemuksensa voisi tiivistää kuvailulla. Koin tässäkin toteamuksessa jotain ihmeellistä, luottamukseen asti ulottuvaa rauhaa. Toteamus muistuttaa meitä siitä, että Jumala on kanssamme ja viimekädessä pitää huolta meistä kaikista, olipa maamme itäraja sitten viidenkymmen metrin tai viidensadan kilometrin päässä.

Tällaiseen vakaaseen luottamuksen ja Jumalan huolenpitoon turvaavaan asenteeseen saamme kaikki nojautua.

KARI LINNA
Lappeen seurakuntapastori
(määräaikainen)

Vohvelikahvila

perjantaisin klo 10-13, 28.6.-23.8. 2024
Lauritsalan seurakuntakodin edessä

Kahvia, teetä ja vohveleita erilaisilla täytteillä. Hartaus ja mukavaa seuraa. Vapaaehtoinen maksu diakoniatyön hyväksi. Tervetulo!

LAURITSALAN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev. lut. seurakunnat

KOLUMNI

LUONTO EI VOI LUODA LUONNOTONTA

TÄNÄKIN VUONNA ilonamme ovat olleet varmat kevään merkit – useampi takatalvi, kirkolliskokouksen avioliittokinastelut ja seurakuntalaista hellivä lämpö auringon. Se luonnon uudeks luopi, sen kutsuu elohon. Myös Suvivirsi kuuluu vankasti suomalaiseen alkukesään ja sen rönseilyä luontokuvasto on jokaiselle tuttu. Suomalainen mieltäänkin luonnoksi kaiken vireän ja elävän – puut, heinät ja itikat. Joskus kuitenkin tuntuu, että yhä useampi asia ympärillämme näyttää luonnottomana. Mikä on luontosuhteemme tila muuttuvassa maailmassa?

Wikisanakirja määrittelee luonnoksi kaiken, mikä ei ole ihmisen rakentamaa tai järjestelmää. Ihminen itsessään voitaneen tämän määritelmän perusteella käsittää myös luontokappaleeksi, sillä elämämme ei liene kehittyneen ihmisten rakentelun tai järjestelyn seurauksena. Luontosuhteemme perusta rakentuu parhaiten sen tosiasian päälle, että olemme itse osa luontoa – tasavertaisia luontokappaleita muun luonnollisen joukossa.

Erinäisiä ilmiöitä kuuluu nykyään vastustettavan, koska jokin uusi ja ennestään vieras asia koetaan luonnottomana. Uuden jäähallin rakentaminen keskustaan voidaan tuomita luonnottomaksi, koska kyseessä eittämättä on ihmisen järjestelmän muutos. Sen sijaan vaikkapa sukupuoli- tai seksuaalivähemmistöön kuuluminen tai ruskeasilmäisyys ovat asioita, joita kukaan ei varsinaisesti rakenna tai järjestele itselleen tai naapurilleen – ne ovat luonnollisia ominaisuuksia, joita esiintyy oman lajimme lisäksi myös muilla luontokappaleilla. Jaksan ihmetellä, kun kirkolliskokousta myöten lähimmäistemme ominaisuuksia leimataan ja lokeroidaan luonnottomiksi. Siis nähdäänkö tietynlainen kansainvälinen jonkinlaisena Jumalan hylkäämänä tekö-älyrobbottina?

On myös tarpeen muistaa, että luontokin muuttuu. On luonnollista, että jokin aiemmin vieras ja harvinainen ilmiö yleistyy luonnossa ajan myötä. Raamatussa luonnollisen ja luonnottoman välille ei tehdä minkäänlaista kahtiajakoa, koska entisaikaan oli itsestään selvää, että kaikki luomakunnassa tapahtuva oli Jumalan hallitsemaa ja osa yhtä suurta luomakuntaa. Nykyihmisenkin pitäisi kyetä luopumaan jatkuvasta asioiden lokeroimisesta ja oppia luottamaan luontoon, joka järjestää monet asiat puolestamme ketään syrjimättä.

ELMO

LAULAMINEN ON KIVAA!

SAMMONLAHDEN KIRKOLLE koontuu torstai-iltaisin lapsia kuoroharjoituksiin. Alle kouluikäiset laulavat Pikkukuorossa ja alakouluikäiset Lapsikuorossa. Me kanttorit, **Marjo-Riitta** ja **Anu** iloitamme näistä ryhmistä!

Kuorossa opettelemme yhdessä laulamista, etsimme yhteistä säveltä ja rytmisiä, ja tietyt esiinnyimme. Kun kyselin kuorolaisilta mikä kuorossa on kivaa, niin yhteinen vastaus oli laulaminen. "Laulaminen on kivaa, ja kun lauletaan yhdessä se kuulostaa niin hienolta." "Esiintymi-

nen on kivaa, kun paljon tuttuja on kuuntelemassa." Harjoituksissa on kivaa se, kun välillä leikitään. "Liika meteli ja riehuminen ei ole kivaa." Ja tärkeää on myös se "ettei kuorossa kukaan tönä tai kiusaa ketään".

Seurakunnan kuorossa lauletaan lauluja, jotka kertovat kirkokomme kristillisestä sanomasta. Lasten kanssa laulettu laulut kertovat turvallisuudesta Taivaan Isästä, joka rakastaa ja haluaa lapsilleen hyvää. Kanttorina toivon, että näistä lauluista voisi tulla elämän turvalauluja, jotka kantavat sekä iloisina että vaikeina hetkinä.

Jotta lasten kuoro toiminta on mahdollista, tarvitaan perheiden

tuki. Lapset tarvitsevat kuljetusta ja saattamista harjoituksiin sekä esiintymiseen. Meidänkin lapsikuorojen mahdollistajina on suuri joukko vanhempia, jotka huolehtivat laulajat kuoroon viikoittain. Lapsikuorolaisten vanhemmat tekevät vapaaehtoistyötä seurakunnassa. Heidän palvelu- ja taitojensa on usein näkymätöntä, mutta ilman heitä meillä ei olisi lapsikuoro toimintaa. Suuri kiitos näille perheille!

Viime päivinä on paljon keskusteltu elämisen kallistumisesta. Hinnat nousevat, elämäni kallistuu. Seurakunta pystyy tarjoamaan ilmaista harrastustoimintaa lapsille. Seurakunnan kuorossa laulaminen ei maksa

USKONTOKASVATUS

Pyhäkoulu antaa turvallisuuden tunnetta lapsille

Uskontokasvatusta järjestetään esimerkiksi varhaiskasvatuksessa, kouluissa, kodeissa ja uskonnollisissa yhteisöissä. Medisoissa uutisoidaan päivittäin ikävistä asioista kuten lasten ja nuorten pahoinvoinnista, kouluväkivaltaista sekä aseellista konflikteista maailmalla.

Myös lapset ja nuoret voivat altistua haitalliselle uutisoinnille älylaitteidensa välityksellä. Miten ikäviä asioita voidaan käsitellä tämän päivän uskontokasvatuksessa?

Jaana Lehtoviita on järjestänyt Lappeenrannassa pyhäkoulu toimintaa lähes 30 vuoden ajan. Alun perin hän piti pyhäkoulu Voisalmien koululla ja vuodesta 1996 lähtien ryhmä on kokoonnut hänen kotonaan. Ryhmien koko on vuosien varrella vaihdellut. Tällä hetkellä pyhäkoulu-ryhmässä on 7-8 lasta iältään 3-10-vuotiaita.

– Lasten huolet ovat toisenlaisia kuin 30 vuotta sitten, Lehtoviita toteaa.

Hänen mukaan lapset reagoivat aikuisia helpommin pelottaviin tapahtumiin. Pyhäkoulu opetetaan, että Jumala on kaiken perusturva. Opetuksen tarkoituksena on antaa lapsille turvallisuuden tunne.

– Laulut, Raamatun kertomukset ja rukous voivat myös hälventää pelkoja ja luoda turvaa, hän lisää.

Pyhäkoulu on yleensä seurakunnan järjestämää toimintaa. Pyhäkoulu opitaan elämän perusasioita kuten kiitollisuutta, toisten kunnioittamista, itsensä arvokkaaksi kokemista ja Jumalan hyvyyteen sekä huolenpitoon

luottamista.

Lehtoviita pyrkii vastaamaan kaikkiin lasten kysymyksiin, mutta kaikkea ei tarvitse pohtia juurta jaksain. Asioita käsitellään, jos lapset ottavat ne esille.

– Kuuntelen lasten huolia ja yritän luoda heille luottamusta ja turvallisuuden tunnetta, että olemme vahvemmissa käsitteissä.

Lehtoviita kertoo, että kun käsitellään Jumalan olemassaoloa ja sitä, miksi Jumala sallii pahan, voidaan lasten kanssa puhua vaapaasta tahdosta.

– Vaikka Jumala on kaikkivaltias, hän on antanut meille oman tahdon. Voimme päättää miten toimimme.

Lehtoviidan mukaan lapsille on hyvä selittää, että elämässä ei olla kaikelta pahalta turvassa, vaan myös vahinkoja ja onnettomuuksia sattuu. Siitä huolimatta ei tarvitse olla koko ajan huolissaan ja pelätä.

"Lasten huolet ovat toisenlaisia kuin 30 vuotta sitten."

JAANA LEHTOVIITA

Lehtoviita toimii pyhäkoulun opettamisen lisäksi 3. luokan opettajana peruskoulussa. Hän toteaa, että koulussa maailman murheet tulevat useammin puheeksi, pyhäkouluissa ei niinkään. Pyhäkouluissa lapset ovat usein pienempiä eivätkä näe ja kuule niin paljon ikäviä uutisia.

Lehtoviita kokee, että usko on elämän perusta.

Pexels

– Usko antaa toivoa tässä elämässä, sillä kaikki ei pääty kuolemaan, vaan elämä jatkuu iankaikisuudessa. Se antaa elämälle tietynlaisen päämäärän ja on minusta lohduttava tieto.

Lehtoviidan mukaan on myös todella arvokasta, että lapset tulevat pyhäkouluun ja vanhemmat pitävät sitä tärkeänä.

– Olen kiitollinen jokaisesta lapsesta, joka tulee pyhäkouluun.

Uskonnon opetus auttaa ymmärtämään maailmaa Koululla on tärkeä rooli uskontokasvatuksessa. Lappeenrannan kaupungin perusopetuksen opetussuunnitelman mukaan uskonnon opetuksen tarkoituksena on antaa laaja uskonnollinen ja katsomuksellinen sivistys. Lukiossa uskonnon opetuksessa perehdytään uskontoihin ja uskonnollisuuden ilmenemismuotoihin. Uskontoja ja katsomuksia tarkastellaan osana kulttuuria, kulttuuriperintöä ja yhteiskuntaa sekä yksilön ja yhteisön elämää.

Titta Korhonen ja Pauliina Borgström työskentelevät uskon-

non ja psykologian opettajina Kimpisen lukiossa Lappeenrannassa. He toteavat, että lähtökohteisesti ikäviä uutisia tai ahdistavia asioita käsitellään oppitunneilla, jos opiskelijat ottavat itse asian puheeksi.

Korhosen ja Borgströmin mukaan nuoret tarvitsevat tukea vaikeiden asioiden käsittelyssä ja koulun tehtävänä on myös nostaa esille vaikeita teemoja keskusteluun, koska nuorille on tärkeää tulla kuulluiksi.

Tunneilla käsitellään opetussuunnitelmasta nousevia teemoja, kuten kuinka toisia kohdellaan kunnioittavasti (eri uskontojen yhteiset eettiset periaatteet), arvostava kohtaaminen (ekumenia, uskontodialogi, katsomusdialogi), suuret elämänsymptomit ja eri uskontojen vastaukset niihin.

– Jumalan olemassaolo pohditaan teologisesti ja uskontotieteellisestä näkökulmasta. Sitä ei pidetä absoluuttisena totuutena.

Teodikeaa (pahan ongelma) pohditaan yhdessä, kun käsitellään uskonnoille tyypillisiä tapoja käsitellä elämän perusk-

symyksiä, kertovat Korhonen ja Borgström. Opettaja ei voi lohduttaa opiskelijoita uskonnon harjoittamiseen liittyvin keinoin, koska opetus on tunnusmerkittä. Opiskelijat voivat olla halutessaan oppilaitospastoriin yhteydessä.

Korhosen ja Borgströmin mukaan opettaja voi kuitenkin luoda eri keinoilla nuorille uskoa ja toivoa tulevaisuuteen.

– Olemalla aikuinen, luomalla turvallinen tila ja ilmapiiri, jossa on luvallista käsitellä vaikeita asioita.

Korhosen ja Borgströmin mukaan uskonnon merkitys pohjoismaissa on tilastojen perusteella pienentynyt, mutta maailmanlaajuisesti uskontojen vaikutus kasvaa.

– Ymmärtääkseen maailmaa on ymmärrettävä myös uskontoja. Uskontolukutaito on yksi kansalaistaidoista, joka auttaa erilaisten kohtaamisissa ja voi osaltaan ehkäistä ääriajattelun kehittymistä.

TEIJA SAVOLAINEN

Naisten hyvinvointileiri 30.8.–1.9. Tuosassa Hemmotteluja, hulluteluja ja hiljentymistä
Hinta 70 € omin lakanoin (sis. majoitus, ruokailut, materiaali).
Maarit Hirvi, kappalainen
Lea Tuuva-Kultanen, kokki
Nina Lähden, fysioterapeutti
Linkki ilmoittautumiseen os. lappeenrannaseurakunnat.fi.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev.lut. seurakunta

Lähetyskauppa Toivon Ikkuna Maailmalle
1.6.2024 alkaen kauppa avoinna ma-pe klo 10-15
• Käsitöitä
• Suruadresseja
• Luomu ja reilun kaupan tuotteita
Kaupan tuotto käytetään seurakuntien lähetystyön hyväksi.
LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

Hautausmaakerrokset ja -hartaudet

Lappeen Marian kirkon hautausmaa ke 19.6.
Lähtö Sotaorpo-muistomerkit klo 18, Kauppakatu 41a. Oppaana Päivi Pesu.

Runon ja suven päivän tapahtuma Sankarihautausmaalla la 6.7., Kauppak. 41a.
Kierros klo 16.30 Sotaorpo-muistomerkit, oppaana Raii Leino ja Ulla Rustholkarhu. Kierroksen jälkeen Iltahuuto klo 18 Lappeen kirkossa, Maarit Hirvi ja Heidi Kunttu.

Lepolan hautausmaa su 14.7., Lepolank. 11A
Kierros klo 16.30 pääportilla, oppaana Arja Ylä-Outinen. Hartaus klo 18, Jouni Turtiainen, Johanna Sientola, Lappeen kirkkokuoro.

Lepoharjun hautausmaa ke 17.7., Iltotalant. 21
Hartaus Lepoharjun kappelissa klo 17.30, Kusti Koljonen. Kierros klo 18, oppaana Arja Ylä-Outinen.

Vanha hautausmaa su 28.7., Kauppakatu 73
Kierros klo 16.30, oppaana Päivi Pesu. Hartaus klo 18, Hanna Leinonen ja Pia Lumme.

Ristikankaan hautausmaa su 4.8., Lavolank. 17
Kierros klo 16, oppaana Ulla Rustholkarhu. Hartaus klo 18, Outi Apell.

Kierrokset maksuttomia, kesto n. 1,5 tuntia.

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺
Varhaiskasvatus

Opi ja leiki Seurakunnan pikku- ja päiväkerho

Haku on auki!

Tarjoamme mielekästä toimintaa 2–5-v. lapsille arkipäivisin klo 9–11. Lasten kanssa pedagogista toimintaa toteuttamassa ovat koulutetut kirkon lastenohjaajat. Katso lähin kerhopisteesi ja ilmoittaudu mukaan.

lappeenrannaseurakunnat.fi/
paivakerhot

Sanna Pesonen

Lapset käyvät laulamassa esimerkiksi Sammonkodin vanhuksille.

mitään. Kuorossa tapahtuva musiikkikirkko on ilmaista. Samalla kirkko ja seurakunta tulevat tuetuksi ja saadaan matkaväyviä elämää varten. Ja mikä tärkeintä, musiikki tuo iloa ja hyvää oloa meille kaikille.

Kuorojen kevätkausi alkaa olla tänä keväänä jo loppuillaan, mutta kesän jälkeen syksyllä jatketaan. Tervetuloa ensi syksynä kuoroihin laulamaan!

ANU PIUTULA-HEINONKOSKI

Sammonlahden kanttori

Leikkimökkikirkon pyhäkoulut
Lappeen Marian kirkko
Valtakatu 35

su 2.6. klo 10	su 21.7. klo 10
su 9.6. klo 10	su 28.7. klo 10
su 16.6. klo 10	su 4.8. klo 10
su 30.6. klo 10	su 11.8. klo 10
su 7.7. klo 10	su 18.8. klo 10
su 14.7. klo 10	su 25.8. klo 10

Laulua, leikkiä mukavassa yhdessäoloa ja pieni "lapsenkokoinen" kirkkohetki.
Tarjolla myös mehut ja keksit.
Lapset saavat oman kirkkopassin ja tarran.
Tervetuloa!

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺
Varhaiskasvatus

Matti Oikkonen

Ovi avautuu 19. päivä kesäkuuta kello 12.

Simolan vesitorni avaa ovensa

Viime vuonna aloitetut Simolan vesitornin korjaukset on saatu päätökseen.

SUURISTA SIMOLAN asemanseutuun kohdistetuista ilmapommituksista tulee kesäkuussa kuluneeksi 80 vuotta. Tuolloin pommitusten uhreina menehtyi n. 150 ihmistä ja aineelliset vauriot olivat mittavat. Pommitusten muistopäivinä 19.–20.6. vesitorni avaa ovensa ensimmäistä kertaa kunnostamisen jälkeen. Keskiviikkona 19. päivä ovi on avoinna klo 12–15. Juhannuksen aattona ovi on auki klo 10–12. Tutustumisen arvoinen on vesitornin sisällä oleva pysyvä rautatie- ja sotatarvikkeiden muistonäyttely.

Kahviossa Simolan kylätoimikunnan naiset myyvät mm. korviketta, vanikkaa ja korppuja sekä virvokkeita. Tarjoamisilla halutaan muistuttaa kävijöitä entisaikojen ihmisten arjesta. Paikalla on myös Etelä-Karjalan Lottien arpmaynti. Paikalla on ainoastaan käteismaksumahdollisuus.

”Simolan vesitorni on sotamuistomerkki ja omistettu Simolan pommitusten uhreille.”

Vesitorni on avoinna myös keskiviikkona 3.7., jolloin kävijöitä viihdyttää sello-huuliharppu duo **Timo Oikkonen** ja **Kimmo Hyvärinen**. Konsertti alkaa klo 18 ja sinne on vapaa pääsy. Ohjelma 5 euroa.

Yhteislauluilla keskiviikkona 14.8. musiikin lehtori **Antti Taipale** laulattaa sota-aikaisia ja isänmaallisia lauluja. Kimmo Hyvärinen avustaa. Tilaisuus alkaa klo 18.

Simolan vesitorni on sotamuistomerkki ja omistettu Simolan pommitusten uhreille. Muistokaamme ja kunnioittakaamme menehtyneiden muistoa vesitornilla vieraillessamme.

Tervetuloa – tavataan vesitornilla!

ANJA HYTTI-OIKKONEN

DIAKONIA

Liikkuvien sosiaalipalvelujen SerkKu-autolla riittää kävijöitä

Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien ja Etelä-Karjalan hyvinvointialueen liikkuvan sosiaalipalvelun SerkKu-auto on todistanut tarpeellisuutensa ja vakiinnuttanut paikkansa.

Lappeenrannan seurakuntayhtymä ja EKSOTE, sittemmin Etelä-Karjalan hyvinvointialue aloittivat syksyllä 2022 liikkuvien sosiaalipalvelujen auton toiminnan. Aluksi kyse oli kokeiluprojektista, johon rahoitusta saatiin paitsi osallistuvilta tahoilta, myös kirkkohallituksen hankerahoituksesta.

SerkKu-auton tavoitteena on ollut olla helposti tavoitettavissa ja läsnä syrjimmässä olevilla asuinalueilla, joilla palvelut eivät ole niin helposti saatavilla. Toimintaperiaatteena on ollut vastata alueiden asukkaiden kysymyksiin, ohjata heitä tarvittavien palveluiden piiriin ja erityisesti kuunnella ihmisiä ihmisenä. Samalla on voitu myös ohjata ja vahvistaa alueen asukkaiden omaa toimintaa.

Kokemus on osoittanut, että tämänkaltaiselle palvelulle on kasvavaa kysyntää. Kohtaamisia on ollut vuodessa useita tuhansia. Auton avulla on päästy tapaamaan ja auttamaan asukkaita, joille mm. sähköiset ajanvaraukset ovat haaste tai jotka eivät muuten ole aiemmin olleet minkään palvelun piirissä. Tarjolla on ollut keskustelutukea sekä neuvontaa.

”Asiakaslähtöisyys on koko toiminnan ydin.”

ARI TUOMIKOSKI

Yksi merkittävistä kohdatuista tarpeista on yksinäisyys, johon pyritään löytämään ratkaisuja.

Tarjotun tuen lisäksi on pystytty edesauttamaan paikallista ryhmäytymistä ja omaehtoista tukea.

– SerkKu-auton vahvuus on siinä, että sen palvelut ja tarjonta voidaan räätälöidä kullekin asuinalueelle ja sen asukkailla sopivaksi, kuvaa Lappeenrannan seurakuntayhtymän erityisi diakoni **Ari Tuomikoski**.

– Asiakaslähtöisyys on ollut koko toiminnan ajan sen ydin.

Auton matka jatkuu entistä monipuolisempina

Vaikka hanke sinänsä päättyi, on SerkKu-auton matka jatkumassa. Toimintatapa on koettu hyväksi ja palaute on ollut kannustavaa. Koska palveluista halutaan saada jatkossa entistä laajempat ja kattavammat, on yhteistyötä viritelty yhdistysten kanssa. Ensimmäiseksi mukaan on tullut Heikintalo ry 1.4.2024 alkaen.

Heikintalo ry:n toiminnan tavoitteena on vahvistaa työelämäosallisuutta, edistää yhteisöllisyyttä ja osallistumismahdollisuuksia. Heikintalon toiminta on suunnattu 18–62-vuotiaille henkilöille, jotka tarvitsevat lisätukea arkeensa, työllistymiseen tai opiskeluun. Toiminta on kaikille avointa, maksutonta ja vapaaehtoista. Heikintalo ry:n toiminnanjohtaja **Lasse Koivumäki** odottaa yhteistyötä innolla.

– Toivon runsaasti ihmisten kohtaamista ja mahdollisuuksia esitellä Heikintaltoa ja sitä, että voin kutsua heitä mukaan toimintaamme.

EIIA FABRITUS
JA SERKKU-TIIMI

► SerkKu-autosta ja sen liikkeistä löydät tietoa esimerkiksi verkko-sivuiltamme:

lappeenrannan-seurakunnat.fi/serkku

► Lue lisää: lappeenrannan-seurakunnat.fi/uutiset/-/news/140505741

► Ota yhteyttä: Ari Tuomikoski, Erityisi diakoni, ari.tuomikoski@evLfi, p.040 312 6835

SerkKu-auto Lappeenrannan Marianaukion tapahtumassa kesällä 2023.

Jukka Kosonen

5.6. Lada Pulli, Matilda Villanen, Maria Kuusiniemi
12.6. Joutsenon Naislaulajat
19.6. Tiina Sinkkonen, laulu
Heli Ahvenainen-Saaristo, piano
26.6. Yhteislauluja, Heidi Kunttu
3.7. Taljanka-kuoro
10.7. Anastasia Pesheva, laulu ja kitara
17.7. Iida Hirvola, laulu
24.7. Annika Valkeajoki, sello
31.7. Yhteislauluja, Seija Tapanainen
7.8. Mariina Niittymäki, laulu
14.8. Aamira Demirel, piano

SRK-SALI

Lappeen seurakuntasali
Kirkkokatu 10AKESKIVIIKKOISIN
KLO 12Lappeen Marian kirkko
Valtakatu 35

Luomakuntakävelyt kesällä 2024

7.5. klo 17 **Lappeenrannan kirkko***
Mannerheiminkatu 1
Pitkä luomakuntakävely

4.6. klo 17 **Lappeenrannan kirkko***
Mannerheiminkatu 1
Pitkä luomakuntakävely

13.6. klo 17 **Ristikankaan hautausmaa**
Lavalakatu 17
Ihmettelevä Nomadi
luomakuntakävely

4.7. klo 17 **Uus-Lavolan luontopolku****
Kokoontuminen Merenlahdentien ja Sammonlahdenkadun risteysalueella. Luomakuntakävely ja Hiljaisuuden Jooga® harjoitteita Tohtori Metsässä.

12.8. klo 17 **Lappeenrannan kirkko***
Mannerheiminkatu 1
Pitkä luomakuntakävely

* Pitkät luomakuntakävelyt ovat eri luontokohteissa ja vähintään 10 km pitkiä. Niille suuntaamme kimppekyydein.
** Uus-Lavolan luomakuntakävelyllä on on kätevää saada Lappeenrannan paikallisiikenteen bussilinjalta 1(x), jonka pysäkki on heti risteysalueen jälkeen.

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTA
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

LAPPEENRANNAN KIRKKO 100 VUOTTA

Kohti elokuun juhlia

ELOKUUSSA 2024 on tiedossa juhlahumua koko kaupungin ja kirkonmäen täydeltä. Lappeenrannan kaupungin 375-juhlaviikot täyttävät linnoituksen ja sataman monenlaisilla tapahtumilla. Sopivasti lomittain kaupungin juhlien kanssa vietetään Lappeenrannan kirkon 100-vuotisjuhlaviikkoja.

Juhlaviikkojen rungon muodostavat kolme erityistä messua peräkkäisinä sunnuntaina. Varsinaisena kirkon vihkimisen 100-vuotispäivänä 12.8. vietetään historiaaltoa, jossa kuullaan kirkon vaiheista sekä seurakuntalaisten muistoista kirkkoon liittyen. Laita jo kalenteriin elokuun päätapahtumat Lappeenrannan kirkossa ja kirkonmäellä:

- **Vanhanajan messu** su 11.8. klo 10
- **Historialta** ma 12.8. klo 18
- **Juhlamessu** su 18.8. klo 10, piispa Mari Parkkinen

- **Juhlapäivä ja toimintapisteet** kaikenikäisille su 18.8. klo 11.30-15
- **Pop-messu** su 25.8. klo 16

Tunnettu runoniekka ja vanha Lappeenrannan seurakuntanuori **Juku Lehtinen** on kirjoittanut kirkon 100-vuotisjuhlalaulun. Tässä maistiaisiksi laulun ensimmäinen säkeistö, kokonaisuudessaan laulun pääsee laulamaan elokuun tilaisuuksissa. Tervetuloa juhliamaan!

On aika juhlavuoden, kirkkomme sadannen. Se muistot meille tuoden niin moneen liittyen. Vaan synty kirkon piirsi nyt jäljen menneeseen, sen historiaan siirsi, uskoomme yhteiseen.

Ryhmäkuva Lappeenrannan kirkon korjaajista, tuntematon valokuvaaja 1924.

Lappeenrannan museot

Ismo Marttinen

Maailman harvinaisimpiin hylkeisiin lukeutuvaa saimaannorppaa esiintyy vain Saimaan vesistössä.

AAMUKAHVILLA

Norppien asialla

Taipalsaarelainen norppien tutkija ja suojelija Ismo Marttinen on edesauttanut saimaannorppakannan kasvua vuosikymmenien ajan.

Norpan suojelu on kulkenut **Ismo Marttisen** suvussa verenperintönä: tämän isä **Kaiku Marttinen** teki norpan suojelutyötä jo 1960-luvulla ja oli tekemässä **Ilkka Koiviston** ja **Yrjö Paasikun** kanssa ensimmäisiä kanta-arvioita.

– Isäni oli todellinen luontoihminen, jota ei kuitenkaan tullut kutsua luonnonsuojelijaksi. Hän oli monessa luontohankkeessa mukana ja uskalsi ottaa rohkeasti kantaa vaikeisiin asioihin, Marttinen kertoo. Isän tuttaviiin lukeutui **Nestori Reponen**, esikuvana **Juha Vainion** Vanhojapoikia

viiksekkäitä -kappaleen Nestori Miiikkulaiselle, joka soittelee laulun sanoituksissa huuliharpua norpalle. Vaikka Reponen ei tiettävästi ollut kaimansa veroinen norppien ystävä, muistetaan hänet laulun ansiosta yhä niiden suojelijana.

– Nestorin kotitila on nykyisin eräänlainen turistikohte ja siellä kannattaa kyllä vieraila, Marttinen sanoo.

Norppa-love

Marttisen arvostus norppia kohtaan on säilynyt vahvana ajan saatossa.

– Ne ovat aina olleet osa luon-

tokokemuksiani, kun kuljin jo lapsena isäni mukana Saimaalla.

Ensimmäinen norppabongaus ei ole jäänyt miehen mieleen.

– Uskoisin kuitenkin, että jonkun 60-luvulla lapsena tehdyn onkireissun havainto se varmaan on ollut.

Hän on ollut alusta alkaen mukana vuonna 1979 perustetussa WWF:n saimaanhylytyöryhmässä. Itä-Suomen yliopiston tutkimusapulaisena hän on parhaillaan mukana yliopiston projektissa, jossa yksinäisiä urosnorppia siirretään eri puolille Saimaata. Tavoitteena on saattaa sinkkunorpat yhteen ja elvyttää

näin norppakantaa. Tuloksia – eli kuutteja – onkin jo syntynyt.

Samalla kuitenkin saimaannorpan pahin ja ainoa vihollinen on yhä ihminen. Vaikka Saimaalle on tehty norppia ajatellen katiska- ja verkkosääntöjä, löytyy niistä vuosittain menehtyneitä norppia.

Kanta kasvuun

Marttinen huomauttaa, että norpan suojelu on samalla myös Saimaan suojelua.

– Se tukee vaikkapa vieläkin uhanalaisempien Saimaan järvilohen ja -taimenen, sekä saimaannierien suojelua.

Kuka tahansa voi olla tukemassa suojelutyötä esimerkiksi liittymällä WWF:n Saimaannorppakummiksi.

Suojelutyö on tuottanut tulosta, sillä norppakantaa on saatu elvytettyä vuosikymmenten saatossa merkittävästi.

– Jos 1980-luvulla arvioitiin norppia olleen 180 yksilöä ja nyt kanta-arvio on 480, niin onhan suojelutyössä jotain saatu aikaan. Ainakin tietomäärä norpasta on lisääntynyt huomasti, Marttinen toteaa. Etenkin eteläisimmän Saimaan jo menetettynä pidetyn populaation kanta on nyt voimakkaimmassa kasvussa.

”Tietomäärä norpasta on lisääntynyt huomasti.”

ISMO MARTTINEN

– Toki kannattaa muistaa, että melko nollatilanteesta lähdettäessä isot kasvuprosenttiluvut hämäävät helposti. Työtä on vielä jäljellä.

Suojelu jatkuu

Vaikka norpan suojelutyössä on saatu aikaan merkittäviä tuloksia, on mukana ollut myös vastoinkäymisiä. Tällainen oli Enonkosken Olavinlammen tarhauskokeilu, jossa norppaa ei saatu lisääntymään lähes luonnonmuokaisissa olosuhteissa.

– Onneksi tarhatut norpat saatiin palautettua takaisin normaaliolosuhteisiin ja ne jatkoivat eloaan tutuissa Saimaan vesissä, Marttinen kertoo.

Onnistumisista hän nostaa apukinosten kolaukset pesintäolosuhteiden parantamiseksi.

– Se toiminta jatkuu vuosittain ja olemme kokeilleet myös keinoja.

Omena ei ole taaskaan pudonnut kauas Marttisten puusta, sillä työ jatkuu myös jälkipolvessa.

– Nyt 2020-luvulla poikani **Jukka** on tullut mukaan vastaamaan eteläisen Saimaan pesälakkennoista ja Photo-ID-tunnistuskuvauksista.

Sukellusta harrastavana Marttisen ei ole tarvinnut tyytyä tarkkailemaan norppia vain vedenpinnan yläpuolelta käsin.

– Vaikuttavinta on nähdä norppa veden alla, kun on itse sukeltamassa eläimen omassa elementissä pinnan alla.

Haastattelu

MATTI MATIKAINEN

Toimittanut

ATSO SUOPANKI

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran lauantaina 7.9. Etelä-Saimaan välissä. Syysnumerosta voit lukea seurakuntien kesän jälkeen vauhtiin päässeestä toiminnasta ja muista ajankohtaisista aiheista.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehdotuksia lukijanpalstalle 2.8. mennessä lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuiltamme lappenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Hyvää kesää!

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lappenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat